

LIST OD TAGUM (14-19 października 2024)
Eric LOZADA, odpowiedzialny za sprawy międzynarodowe

„Dokończę podróż... Nie lękajcie się. W podróży na zewnątrz wszystko będzie dobrze; w podróży powrotnej wszystko będzie dobrze; droga jest bezpieczna”. Tobit 5,16

Drodzy Bracia:

Serdeczne pozdrowienia z Tagum!!!

Podróżując z różnych części kraju, jesteśmy 17 braćmi i młodszą siostrą zebrany mi na naszym zgromadzeniu narodowym w Centrum Duchowości Biskupa Josepha Regana, La Filipina, Tagum City, Filipiny. Podróż powrotna była szczególnie trudna dla naszych braci z prałatury Marawi, którzy podróżowali cały dzień łądem, pokonując niebezpieczne klify i drogi w budowie. Ich obecność była jednak naprawdę inspirująca, zwłaszcza że po oblężeniu w 2017 r. nadal żyją jako nomadzi, rozbijając namioty w sąsiedniej diecezji Iligan, a Marawi nadal jest w rozsypce. Przesiedleni, ale nigdy nie zdezorientowani, rozwijają się w klimacie niepewności, pogarszanym przez manipulacje polityczne i ekstremizm religijny. Duchowość Nazaretu i braterska solidarność zarówno między sobą, jak i z ludźmi podtrzymywały ich na duchu. Ich sytuacja uległa poprawie dzięki przybyciu kilku księży zakonnych, którzy są zdecydowani tam prowadzić misję. Wraz ze swoim biskupem przybywają w pełnej sile. Mała Siostra Cecilia Grace pomaga nam dostrzec związek między początkami bractwa a Marawi. Zmarły biskup Benny Tudtud, wówczas biskup Marawi, zaprosił Małą Siostrę Madeleine na początku lat 70. Do tej pory prałatura była węzłem dialogu muzułmańsko-chrześcijańskiego na Filipinach. Obecność Jimmy'ego, nowo wyświęconego diakona, jest ziarnem nadziei dla starzejącego się i słabnącego bractwa.

Piękno tego miejsca

Centrum Biskupa Josepha Regana jest zarządzane przez Siostry Ancillae Christi Regis (ACR). Ta lokalna kongregacja sióstr, założona przez nieżyjącego już Biskupa Reagana w 1989 r., pierwszego biskupa diecezji Tagum, jest właścicielką tego 2-hektarowego centrum, położonego na wzgórzu i łące z nowo wybudowanymi obiektami, które mogą pomieścić blisko sto osób uczestniczących w rekolekcjach. Piękno malowniczego widoku z werandy dorównuje rutynowemu ćwiczeniu

wchodzenia i schodzenia po schodach między naszymi sypialniami a miejscem spotkań. Wieczorem pierwszego dnia wita nas bardzo ulewny deszcz. Matka Ziemia wzywa nas, abyśmy docenili bujną zieleń tego miejsca i obfitość świeżej wody. Ciepła gościnność sióstr i pierwszorządne gotowanie Siostry Mabel (ze specjalnym poczęstunkiem w postaci świeżo zebranych warzyw i ziół z ogrodu) sprawiają, że nasz pobyt jest naprawdę orzeźwiający i relaksujący.

Rytm i istota zgromadzenia

Po osobistych przedstawieniach, młodsza siostra Cecilia podzieliła się z nami prezentacją młodszej siostry Cathy na temat „Dla Synodalnego Kościoła Komunii, Uczestnictwa i Misji: Spojrzenie na epizody z życia Małego Brata Karola od Jezusa: Rzucenie światła na nasz proces synodalny”. Prezentacja pozwala nam dostrzec bogatą wzajemność między duchową podróżą Brata Karola a procesami synodalnymi synodalnego kościoła. W tym samym duchu po południu przyswajamy i dzielimy się w małych grupach naszym przeglądem życia pod kątem identyfikowania towarzyszy i przewodników w rozumieniu naszego powołania i misji w kościele oraz przypominania sobie chwil słuchania, mówienia, celebrowania, rozeznawania i formowania. Biskup Edwin w swojej homilii podczas mszy zachęca nas do poziomu solidarności uczuciowej w ich posłudze spotykania i zaprzyjaźniania się z muzułmanami w Marawi. Sercem naszego zgromadzenia jest dzień na pustyni. Ten dzień przedłużonej samotności i bliskości z Bogiem jest przygotowywany wieczorem przez osobiste czuwanie u stóp Ukochanego. Podczas naszej wieczornej Eucharystii dzielimy się naszymi doświadczeniami pustyni w intymności triady. Od dnia spędzonego na pustyni, podejmujemy ścieżkę uważnego patrzenia na istotę duchowości. Zarówno w patrzeniu razem, jak i w słuchaniu siebie nawzajem, kierując się wskazówkami, pojawiają się pewne pojawiające się obawy: że Miesiąc Nazaret nie jest już „conditio sine qua non” dla członków, ale jest zdecydowanie zalecany; że regularność w praktykowaniu środków duchowych, korespondencja z członkami i uczestnictwo w miesięcznych spotkaniach przez rok kwalifikuje do bycia regularnym członkiem; włączenie duchowości do podstawowej praktyki i duchowości wspólnot kościelnych; wprowadzenie duchowości do seminariów. Podczas spotkania biznesowego słyszymy konkretne realia i praktyczne obawy: że lokalne bractwa potrzebują ponownego rozpalenia i animacji poprzez wizytację; że pionierski eksperyment zorganizowania Miesiąca Nazaret w Marawi wymaga dalszego rozeznania i planowania; że nowenna do św. Karola de Foucauld przygotowana przez Kapatirana wkrótce będzie dostępna; że następne zgromadzenie narodowe odbędzie się w Palo, Leyte w dniach 21-25 lipca 2025 r. Nasz wieczór braterski uświetnił swoją obecnością biskup Medel z Tagum.

„Idźcie, oto Ja was posyłam jak owce między wilki...” – to było napomnienie Ewangelii podczas naszej ostatniej Eucharystii. Wracamy do domu pełni nowych spostrzeżeń i odnowionego ducha. „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało...” Zobowiązujemy się kontynuować podróż z odnowionym poczuciem współodpowiedzialności i współpracy, ufając Duchowi, który zawsze jest przed nami.

